

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश डा. श्री आनन्दमोहन भट्टराई
माननीय न्यायाधीश श्री प्रकाशकुमार ढुंगाना
फैसला

०६९-CI-१०३९

मुद्दा:- बहाल दिलाई घर खाली गराई पाऊँ।

कृष्णबहादुर महर्जनको छोरा, जिल्ला काठमाडौं कीर्तिपुर नगरपालिका
वडा नं.१७ बस्ने सन्जु महर्जन महर्जन.....१

विरुद्ध

जिल्ला काठमाडौं, कीर्तिपुर नगरपालिका वडा नं.१७ टोल बस्ने
मधुसुधन श्रेष्ठ.....१

०६९-CI-११७५

जिल्ला काठमाडौं, कीर्तिपुर नगरपालिका वडा नं.१७ बाहिरीगाउँ टुनचुक
टोल घर भई हाल ८२ क्यान्टन सर्कल, हडकड एन.एच.०३३०१
अमेरिका बस्ने मधुसुधन श्रेष्ठको तर्फबाट अनुमति प्राप्त गरी निजका
एकाघरका बाबु ऐ. ऐ. बस्ने टिकाराम श्रेष्ठ.....१

विरुद्ध

कृष्णबहादुर महर्जनको छोरा, जिल्ला काठमाडौं कीर्तिपुर नगरपालिका
वडा नं.१७ बाहिरी गाउँ टुनचुक टोल बस्ने सन्जु महर्जन.....१

पुनरावेदक
प्रतिवादी

प्रत्यर्थी
वादी

पुनरावेदक
वादी

प्रत्यर्थी
प्रतिवादी

शुरु तहमा फैसला गर्ने: माननीय न्यायाधीश श्री वैद्यनाथ गुप्ता
काठमाडौं जिल्ला अदालत
फैसला मिति: २०६८।०३।२७

पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने: माननीय न्यायाधीश श्री कुलरत्न भूतेल
माननीय न्यायाधीश श्री विष्णुदेव पौडेल
पुनरावेदन अदालत पाटन, ललितपुर
फैसला मिति: २०६९।०५।२४

न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा ९(१)(ख)बमोजिम पुनरावेदनको रोहबाट पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवं ठहर यस प्रकार रहेको छः

तथ्य खण्ड

विपक्षी सन्जु महर्जनको नाममा दर्ता रहेको काठमाडौं जिल्ला, कीर्तिपुर नगरपालिका वडा नं. १७ टुनचोक टोल सिट नं. १०२-११८१-२५ को कि.नं. ७९ को क्षेत्रफल ००१२८.८० वर्ग मिटर घरजग्गा मिति २०५९।१।२९ गतेको र.नं. ६५६१ मार्फत राजीनामा पास गरी निजकी श्रीमती ननिस महर्जनसमेत रोहवरमा साक्षी बसी खरीद गरी लिएको जग्गा हो। म फिरादीले उक्त घरजग्गा खरीद गरेपश्चात उक्त घरमा बिजुली, बत्ती, धारा, पानीसमेत मेरो नाममा जडान भई उक्त घरजग्गाको पोत, कर एवं बिजुली बत्ती, धारा पानी लगायतको सम्पूर्ण रकम निरन्तर रुपमा बुझाउँदै आएको छु। निज विपक्षीले हस्तान्तरण गरी मेरो स्वामित्व स्थापित भएको कि.नं. ७९ को जग्गामा निर्मित घरको ६ कोठाको मासिक रु.४,०००।- का दरले दिने लिने मौखिक सहमति कायम भए मुताविक मिति २०६४।२।१ गतेदेखि बाँकी बहाल रकम म फिरादीलाई बुझाई विपक्षीहरुबाट घर खाली गरिदिनु पर्ने प्रष्ट छ। निज विपक्षी र मेरा बाबु टीकाराम श्रेष्ठसँग भएको मिति २०६५।१२।२५ को सहमतिबमोजिम मिति २०६६।३।२५ सम्ममा निज विपक्षीले आफ्नो दायित्व पूरा नगरेबाट मिति २०६४ जेष्ठ महिनादेखि प्रतिमहिना रु.४,०००।- का दरले फिराद दर्ता गर्दा सम्मको दुई वर्ष तीन महिना पन्ध्र दिनको जम्मा घर बहाल रकम रु.१,१०,०००।- र घर खाली नगरुन्जेल एवं घर खाली गराई चलन चलाई नपाउँदासम्मको घर बहाल रकमसमेत विपक्षीबाट दिलाई भराई पाउँ भन्नेसमेत व्यहोराको मधुसुधन श्रेष्ठको फिराद पत्र।

विपक्षीले आफ्नो फिरादमा दावी गरेको घरजग्गा मैले विपक्षीसँग लिएको ऋणको ग्यारेन्टी वापत पास गरिदिएको हुँदा हाल मैले विपक्षीलाई उक्त घरजग्गा फिर्ता गर्नको लागि हालसम्मको साँवा र व्याज हिसाब गरी बहाल तिरी मेरो घरजग्गा फिर्ता गर्नु पर्‍यो भन्दा विपक्षीले अनेक बहाना गरी घरजग्गा फिर्ता नगरी हाल आएर हाम्रो घरजग्गा फिर्ता नगरी खाने गलत नियत राखी दायर गरिएको बहाल दिलाई घर खाली गरी पाउँ भन्ने विपक्षीको झुठा फिराद खारेज गरी पाउँ भन्नेसमेत व्यहोराको सन्जु महर्जनको प्रतिउत्तर जिकिर।

यी प्रतिवादीलाई उक्त घरमा बहालमा बस्न दिएको भन्ने प्रमाण पेश गर्न नसकेको, विवादको घरमा रहेको बिजुलीको मिटर यी वादीको नाममा जडान भएको भन्ने फिरादको प्रकरण नं. १ मा उल्लेख गरेको भएतापनि उक्त बिजुलीको मिटर फिराद दायर मितिसम्म प्रतिवादीको ठूलीआमाको नाममा कायम रहेको देखिएको, वादीको साक्षीलेसमेत विवादको घरको मिटर नामसारीको लागि कारवाही नगरिएको भन्ने बकपत्र लेखाई दिएकोसमेतबाट प्रतिवादीबाट रु.१,१०,०००।- बहाल भराई पाउँ भन्ने वादी दावी पुग्ने ठहर्दैन भन्नेसमेत व्यहोराको शुरु काठमाडौं जिल्ला अदालतबाट मिति २०६८।३।२७ मा भएको फैसला।

विपक्षी सन्जु महर्जनको नाममा दर्ता कायम रहेको काठमाडौं जिल्ला, काठमाडौं महागनरपालिका वडा नं. १७ सिट नं. १०२-११८१-२५ को कि.नं. ७९ को क्षेत्रफल ००१२८.८० व.मि. जग्गा मिति २०५९।१।२९ मा र.नं. ६५६१ मार्फत नानिस महर्जनसमेत रोहवरमा साक्षी बसी खरीद गरेको जग्गा हो। निजले आफ्नो नामको घर बिक्री गरे पनि बसोबासको अर्को व्यवस्था नभएसम्म बहालमा बस्न दिनुपर्‍यो भनी अनुरोध गरेकोले भाडामा बस्न दिंदै आएकोमा शुरुका दिनमा भाडा बुझाई आएकोमा सहमति अनुरूपको भाडा बुझाउनुपर्ने दायित्वबाट पन्छिन पाउने होइन। घरजग्गाको बिजुली बत्तीको नामसारी तत्काल जग्गाधनी निज मधुसुधन श्रेष्ठ घरमा नभएको कारण नामसारी हुन नसकेको मात्र हो। अधिकांश बहालमा बस्नेहरू र घरधनीहरूका बीच मौखिक तथा आचरणगत रूपमा आपसी सहमतिबाटै व्यवहार चलेको हुन्छ, बहाल दिए लिएको लिखत गरिएको हुँदैन। विपक्षी कि.नं. ७९ को घरमा बहालमा बसी शुरु फिराद दावीबमोजिमको बहाल रकम पुनरावेदकलाई बुझाई घर खाली गरिदिनु पर्ने दायित्व पूरा गर्ने गराउने गरी हक इन्साफ हुनुपर्नेमा त्यसको विपरीत भएको शुरु काठमाडौं जिल्ला अदालतको फैसला उल्टी गरी पाउँ भन्नेसमेत व्यहोराको मधुसुधन श्रेष्ठको तर्फबाट अनुमति प्राप्त गरी निजका एकाघरका बाबु ऐ. ऐ. बस्ने टिकाराम श्रेष्ठले पुनरावेदन अदालत पाटनमा पेश गरेको पुनरावेदन पत्र।

यसमा यसै लगाउको ०६८-CP-०१२६ नम्बरको जालसाजी मुद्दामा आजै अ.बं.२०२ नं.बमोजिम प्रत्यर्थी झिकाउने आदेश भएकोले प्रस्तुत मुद्दा उक्त मुद्दासँग अन्तरप्रभावी देखिएको हुँदा यसमा पनि अ.बं. २०२ नं बमोजिम प्रत्यर्थी झिकाई नियमानुसार गरी पेश गर्नु भन्ने व्यहोराको पुनरावेदन अदालत पाटनबाट मिति २०६९।१।१३ मा भएको आदेश।

वादी दावीको घर वादीले मिति २०५९।१।२९ मा प्रतिवादीसँग खरीद गरी लिएको कुरामा विवाद देखिंदैन। उक्त घरमा प्रतिवादी बसिरहेको भन्ने कुरा पनि प्रतिउत्तरको व्यहोराबाट देखिन्छ। आफूले बिक्री गरेको घरमा बसेपछि वादीलाई घरभाडा तिर्न नपर्ने भन्न मिल्ने देखिएन। घर भाडामा दिएको कुनै लिखत नभएपनि घरमा बसेका कुरामा विवाद नभएपछि र घरमा बस्दा भाडा तिर्न नपर्ने गरी बसेको छु भन्ने कुनै प्रमाण देखाउन नसकेपछि वादीले घर भाडा लिन पाउने नै देखियो। तसर्थ, वादी नपुग्ने गरी शुरु, जिल्ला अदालतबाट मिति २०६८।३।१७ मा भएको फैसला मिलेको नदेखिँदा उक्त फैसला उल्टी भै वादीले फिरादमा दावी लिएको मितिदेखि मासिक रु.२,०००।- का दरले हुन आउने रकम घर बहाल वापत प्रतिवादीबाट वादीलाई दिलाई वादी दावी अनुसार घर खाली गराई चलन चलाई दिने ठहर्छ भन्नेसमेत बेहोराको पुनरावेदन अदालत पाटनबाट मिति २०६९।०५।२४ मा भएको फैसला।

विपक्षी र मेरो विचमा रकमको लेनदेन भएको सत्य हो। सो रकमको लागि ग्यारेन्टी विपक्षीले मागेको आधारमा विश्वासमा परी उक्त घर जग्गा नै विपक्षीका नाउँमा पारित गरी दिएको हो। यसरी हाम्रा विचमा भएको विश्वासलाई आधार मानी गरेको लेनदेनलाई विभिन्न बहाना गरी अदालत जस्तो न्यायिक निकायलाई ढाटी गुमराहा पारी धारा बत्तीसमेत हाम्रो नाउँमा रहेको तथा सोको रकमसमेत हामीले नै तिर्दै आएको भनी गलत व्यहोरा उल्लेख गरेकोबाट पनि विपक्षीको नियत गलत रहेको प्रष्ट हुन्छ। सो घर जग्गामा आजसम्म पनि पानीको धारा जडान भएको छैन साथै बत्तीसमेत फिराद पर्दासम्म पनि मेरी ठूली आमाका नाउँमा नै रहेको र उक्त घरमा जडीत बिजुलीको विल बमोजिमको रकम म पुनरावेदकले नै तिर्दै बुझाउँदै आएको व्यहोरा मैले प्रतिउत्तर-पत्र साथ पेश गरेको प्रमाण कागजातको मूल्याङ्कन गरी काठमाडौं जिल्ला अदालतबाट भएको फैसलालाई अन्यथा भनी गरेको पुनरावेदन अदालत पाटनको त्रुटीपूर्ण फैसला उल्टी गरी पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको सन्जु महर्जनले यस अदालतमा पेश गरेको पुनरावेदनपत्र।

विपक्षीहरूले मेरो हक स्वामित्वको घरजग्गामा बसेको सावित भै रहेको अवस्थामा निजहरूलाई मैले निःशुल्क वा फैसला बमोजिम मासिक रु.२,०००/- मात्र तिर्ने बुझाउने गरी बस्न दिएको भन्ने विपक्षीले अनिवार्य रूपमा प्रमाणित गर्न सक्नु पर्दछ। सम्मानित अदालतको फैसलामा एकातर्फ अरुको हकस्वामित्वको घरजग्गामा बसेको व्यक्तिले आफूहरूलाई निःशुल्क बस्न दिएको भन्ने प्रमाणित गर्न नसकेमा बहाल दिनुपर्ने बहालमा बस्नेको कर्तव्य हुन जाने भनी बोलिएको छ भने अर्कोतर्फ विपक्षीलाई बहाल रकम तिर्नुपर्ने दायित्वबाट आंशिक रूपमा उन्मुक्ति दिईएको छ। सो उन्मुक्ति दिनको कारण र आधार केही उल्लेख नगरी रु. २,०००/-मनासिब देखिने भनी मनोगत आधारमा उक्त मिति २०६९/०५/२४ मा भएको फैसला प्रत्यक्षतः कानूनी त्रुटी निहित रहेको हुँदा उक्त फैसला उल्टी गरी मेरो सुरु फिराद दावी तथा पुनरावेदन माग दावी बमोजिम हक ईन्साफ पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको मधुसुदन श्रेष्ठको तर्फबाट अनुमति प्राप्त गरी निजको एकाघरका बाबु टिकाराम श्रेष्ठले यस अदालतमा पेश गरेको पुनरावेदनपत्र।

यसमा वादी प्रतिवादी दुवै तर्फबाट पुनरावेदन परेको देखिएकोले मुलुकी ऐन, अ.बं.२०२ नं. को प्रयोजनार्थ एक अर्काको पुनरावेदन परस्पर सुनाई नियमानुसार गरी पेश गर्नुहोला भन्नेसमेत बेहोराको यस अदालतबाट मिति २०७४।१०।०३ मा भएको आदेश।

ठहर खण्ड

नियमबमोजिम दैनिक पेशी सूचीमा चढी निर्णयार्थ इजलाससमक्ष पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदक वादीका तर्फबाट उपस्थित विद्वान बरिष्ठ अधिवक्ता श्री प्रकाशबहादुर के.सी. र विद्वान अधिवक्ता श्री सन्तोष राउतले मेरो पक्ष मधुसुधन श्रेष्ठले विपक्षी सन्जु महर्जनसँग मिति २०५९।१।२९ मा कि.नं. ७९ को जग्गामा बनेको घर खरिद गरेपश्चात विपक्षीहरूले मासिक ४,०००/- का दरले बहाल रकम दिने मौखिक सहमति भई निजहरू उक्त घरमा बहालमा बस्दै आए पनि निजहरूले सम्झौताबमोजिम बहाल रकम नदिएकोले मेरो पक्ष अदालतमा आउनु परेको हो। मेरो पक्षले मासिक ४,०००/- पाउनुपर्ने भनी फिरादमा दावी लिए पनि पुनरावेदन अदालतबाट फैसला हुँदा २,०००/- मात्र पाउनुपर्ने भनी मनोगत रूपमा फैसला गरी बहाल रकम तिर्नुपर्ने दायित्वबाट विपक्षीलाई आंशिक रूपमा उन्मुक्ति दिईएको छ। सो उन्मुक्ति दिनको कारण र आधार केही उल्लेख नगरी रु.२,०००/-मनासिब देखिने भनी मनोगत आधारमा उक्त मिति २०६९/०५/२४ मा भएको

फैसालामा प्रत्यक्षतः कानूनी त्रुटी निहित रहेको हुँदा उक्त फैसला उल्टी गरी सुरु फिराद दावी तथा पुनरावेदन माग दावी बमोजिम हक ईन्साफ गरी पाउँ भनी बहस गर्नुभयो।

अर्का पुनरावेदक प्रतिवादी सञ्जु महर्जनको तर्फबाट उपस्थित विद्वान अधिवक्ता श्री जनार्जन बन्जाडेले विपक्षी र मेरो पक्षको विचमा रकमको लेनदेनको रकमको लागि विपक्षीले ग्यारेन्टी मागेको आधारमा विश्वासमा परी कि.नं. ७९ को जग्गामा बनेको घर विपक्षीका नाउँमा पारित गरी दिएको हो। सो घर जग्गामा आजसम्म पनि पानीको धारा जडान भएको छैन साथै बत्तीसमेत फिराद पर्दासम्म पनि मेरो पक्षको ठूली आमाका नाउँमा नै रहेको र उक्त घरमा जडीत बिजुलीको विल बमोजिमको रकम पनि मेरो पक्षले नै तिर्दै बुझाउँदै आएको हुँदा मेरो पक्षले विपक्षीलाई मासिक रु २,०००।- बहाल रकम बुझाउनुपर्ने गरी पुनरावेदन अदालत पाटनबाट मिति २०६९।५।२४ मा भएको फैसला कानूनी रुपमा नमिलेकोले उल्टी गरी बहाल रकम तिर्नुपर्ने दायित्वबाट पूर्णतः मुक्त गरी पाउँ भनी बहस गर्नुभयो।

यसमा, विपक्षीले हक हस्तान्तरण गरी मेरो स्वामित्व स्थापित भएको कि.नं. ७९ मा निर्मित घरको मासिक रु ४,०००।— का दरले मिति २०६४ जेष्ठ महिनादेखि फिराद दर्ता गर्दासम्मको २ वर्ष ३ महिना १५ दिनको जम्मा घर बहाल रकम रु. १,१०,०००।— र घर खाली नगरुन्जेल एवम् घर खाली गराई चलन चलाई नपाउँदासम्मको घर बहाल रकम समेत प्रतिवादीबाट दिलाई भराई पाउँ भन्नेसमेत ब्यहोराको फिराद दावी र दावीको घरजग्गा मैले विपक्षीसँग लिएको ऋणको ग्यारेन्टी वापत पास गरिदिएको हुँदा मैले विपक्षीलाई उक्त घरजग्गा फिर्ता गर्नको लागि साँवा ब्याज हिसाव गरौं, मेरो घर जग्गा फिर्ता गरी दिनुपर्‍यो भनी अनुरोध गर्दा सो घरजग्गा फिर्ता नगरी खाने नियत राखी दायर गरेको झुठ्ठा फिराद खारेज गरी पाउँ भन्नेसमेत ब्यहोराको प्रतिउत्तर जिकिर रहेकोमा प्रतिवादीबाट रु. १,१०,०००।— बहाल भराई पाउँ भन्ने वादी दावी पुग्न सक्दैन भन्नेसमेत ब्यहोराको सुरु काठमाडौं जिल्ला अदालतबाट मिति २०६८।३।२७ मा फैसला भएको रहेछ। सो फैसलामा चित्त नबुझाई पुनरावेदक वादी मधुसुदन श्रेष्ठको तर्फबाट पुनरावेदन अदालत पाटनमा पुनरावेदन परेकोमा प्रतिवादीबाट रु. १,१०,०००।— बहाल भराई पाउँ भन्ने वादी दावी नपुग्ने गरी सुरु काठमाडौं जिल्ला अदालतबाट मिति २०६८।३।२७ मा भएको फैसला मिलेको नदेखिँदा उक्त फैसला उल्टी भै वादीले फिरादमा दावी लिएको मितिदेखि मासिक रु. २,०००।— का दरले हुन आउने रकम घर बहाल वापत प्रतिवादीबाट वादीलाई

दिलाई वादी दावी अनुसार घर खाली गराई चलन चलाई दिने ठहर्छ भन्नेसमेत बेहोराको पुनरावेदन अदालत पाटनबाट मिति २०६९।०५।२४ मा भएको फैसलामा चित्त नबुझाई पुनरावेदक वादी र प्रतिवादी दुवैको तर्फबाट यस अदालतमा पुनरावेदन परी निर्णयार्थ पेश हुन आएको रहेछ।

अब पुनरावेदन अदालत, पाटनबाट मिति २०६९।०५।२४ मा भएको फैसला मिलेको छ वा छैन, तथा पुनरावेदक वादी र प्रतिवादीको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्छ वा सक्दैन भन्ने सम्बन्धमा निर्णय दिनुपर्ने देखिन आयो।

सो सन्दर्भमा हेर्दा, काठमाडौं जिल्ला, कीर्तिपुर नगरपालिका वडा नं. १७ मा सञ्जु महर्जनको नाममा दर्ता कायम रहेको कि.नं. ७९ क्षेत्रफल ००१२८.८० व.मि. जग्गामा बनेको घर ऐ. वडा नं. १७ बस्ने मधुसुदन श्रेष्ठलाई चलन चल्तीको मूल्य रु ७,५०,०००।- लिई मिति २०५९।१।२७ मा राजिनामा दिएको ठीक साँचो हो भनी घरसारमा लिखत भएको देखिन्छ। घरसारमा लिखत भएको दुई दिनपश्चात मिति २०५९।१।२९ मा मालपोत कार्यालय कलङ्कीबाट सञ्जु महर्जनकी श्रीमती ननिस महर्जनसमेत साक्षीमा बसी र.नं. ६५६१ मार्फत मधुसुदन श्रेष्ठलाई सो जग्गाको राजिनामा पारित गरी हक हस्तान्तरण गरीदिएको देखिन्छ। यसबाट मिति २०५९।१।२९ देखि सो कि.नं. ७९ मा बनेको घरसमेत पुनरावेदक वादी मधुसुधन श्रेष्ठको नाउँमा कायम भएको कुरामा विवाद देखिंदैन।

पुनरावेदक प्रतिवादी सञ्जु महर्जनले वादी मधुसुधन श्रेष्ठलाई आफू बस्दै आइरहेको घर राजिनामा पारित गरी दिएपछि पनि निज सो घरमा बसिरहेको र निजले आफू खुसी घरको छाना भत्काई ढलान गर्न लागेको र घर खाली गर्न आनाकानी गरेको र शान्ति सुरक्षाकोसमेत प्रश्न उठेकोले उक्त निर्माण कार्य रोक्का गर्नुको साथै घर खाली गराई पाउँ भनी पुनरावेदक वादीका बाबु टिकाराम श्रेष्ठले मिति २०६५।१२।२० मा जिल्ला प्रशासन कार्यालय काठमाडौंमा निवेदन दिएकोमा मिति २०६६।३।२५ गतेदेखि विपक्षी सञ्जु महर्जनले निवेदकको घर छाडी दिने र घरको ताला चाँवी घरवेटीलाई बुझाउने विषयमा दुवै पक्ष बीच कुनै वादविवाद झै झगडा नगर्नेसमेत भनी मिति २०६५।१२।२५ मा कागज गरेको कुरा मिसिल संलग्न कागजातबाट देखिन्छ।

पुनरावेदक वादीको नाउँमा राजिनामा पारित भएको कि.नं. ७९ को जग्गामा निर्मित घरको ६ कोठाको मासिक रु.४,०००।- का दरले दिने लिने मौखिक सहमति कायम

भएकोले मिति २०६४।२।१ गतेदेखि प्रतिमहिना रु.४,०००।- का दरले फिराद दर्ता गर्दा सम्मको दुई वर्ष तीन महिना पन्ध्र दिनको जम्मा घर बहाल रकम रु.१,१०,०००।- र घर खाली नगरुन्जेल एवं घर खाली गराई चलन चलाई नपाउँदासम्मको घर बहाल रकमसमेत विपक्षीबाट दिलाई भराई पाउँ भनी पुनरावेदक वादीले आफ्नो फिराद पत्र तथा पुनरावेदन पत्रमा जिकिर लिएको देखिएतापनि पुनरावेदक वादी र प्रतिवादीबीच के कति रकममा बहालमा बस्ने भन्ने सम्बन्धमा कुनै लिखित प्रमाण रहे भएको छ भनी दुवै पक्षले कुनै प्रमाण पेश गर्न सकेको देखिएन।

यी पुनरावेदक प्रतिवादी आफैले वादीलाई वेचबिखन गरेको घरमा हालसम्म पनि बसेको भन्ने कुरा स्वीकार गरी निजले प्रतिउत्तरसमेत पेश गरेको स्थितिमा अन्यथा प्रमाणित नभएसम्म नियमानुसारको भाडा रकम घरमा बहालमा बस्ने व्यक्तिले घर धनीलाई तिर्नु बुझाउनुपर्ने कुरामा विवाद रहेन। यस आधारमा पनि पुनरावेदक प्रतिवादीले आफूले घर बहाल रकम तिर्नबाट पूर्णतः उन्मुक्ति पाउनुपर्छ भन्ने पुनरावेदक प्रतिवादीको पुनरावेदन जिकिर मनासिव देखिएन। यसै लगाउको पुनरावेदक वादी सन्ध्या महर्जन र प्रत्यर्थी प्रतिवादी मधुसुधन श्रेष्ठसमेत भएको जालसाजी मुद्दा (०६९-CR-०८३५) र लिखत बदर दर्ता बदर दर्ता मुद्दा (०६९-CI-१०३६) मा आज यसै इजलाशबाट वादी दावी पुग्न नसक्ने गरी पुनरावेदन अदालत पाटनबाट मिति २०६९।५।२४ मा भएको फैसला सदर भइसकेको अवस्था छ। त्यसैगरी बहाल रकमका सम्बन्धमा दुवै पक्षबीच लिखित रुपमा कुनै सम्झौता नभएको स्थितिमा मौखिक रुपमा मात्र रु ४,०००।— मा बस्ने सहमती भएको हुँदा सो बमोजिमको रकम आफूले पाउनुपर्छ भन्ने पुनरावेदक वादीको पुनरावेदन जिकिर पनि मनासिव देखिएन। यस आधारमा प्रतिवादीले वादीलाई मासिक रु.२,०००।-भाडा दिन मनासिव देखिएको भनी वादीले दावी लिएको मितिदेखि घर खाली नगरेसम्मको हुन आउने रकम प्रतिवादीबाट वादीले लिन पाउने र प्रतिवादीले घर खाली गरिदिनुपर्ने ठहर्‍याई पुनरावेदन अदालत पाटनबाट मिति २०६९।५।२४ मा भएको फैसला मिलेकै देखिन आयो।

तसर्थ माथि उल्लेखित आधार कारण समेतबाट प्रतिवादीबाट मासिक रु.४,०००।— का दरले बहाल भराई पाउँ भन्ने वादी दावी नपुग्ने गरी शुरू, जिल्ला अदालतबाट मिति २०६८।३।१७ मा भएको फैसला उल्टी गरी वादीले फिरादमा दावी लिएको मितिदेखि मासिक रु.२,०००।- का दरले हुन आउने रकम घर बहाल वापत प्रतिवादीबाट वादीलाई

दिलाई वादी दावी अनुसार घर खाली गराई चलन चलाई दिने ठहर्‍याई पुनरावेदन अदालत पाटनबाट मिति २०६९।०५।२४ मा भएको फैसला मिलेकै देखिंदा सदर हुने ठहर्छ। पुनरावेदक वादी र प्रतिवादी दुवैको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्दैन। प्रस्तुत मुद्दाको दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार गरी अभिलेख शाखामा बुझाईदिनुहोला।

न्यायाधीश

उक्त रायमा सहमत छु।

न्यायाधीश

इजलास अधिकृत: विष्णुप्रसाद पौडेल

कम्प्युटर टाईप गर्ने : पद्मा आचार्य

इति सम्बत् २०७७ साल चैत २२ गते रोज १ शुभम् ।